

**СПРАВА «САЄВИЧ І КОВАЛЬ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF SAYEVYCH AND KOVAL v. UKRAINE)**

(заяви № 64547/19 та № 11649/20)

Стислий виклад рішення від 26 листопада 2020 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися, що повна заборона відчуження земель сільськогосподарського призначення, порушила їхнє право мирно володіти своїм майном, гарантоване статтею 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція).

Європейський суд, посилаючись на свої висновки у справі «Зеленчук і Цицюра проти України», зазначив, що Україна є єдиною державою-членом Ради Європи, в якій існує загальна заборона на продаж або будь-який інший спосіб відчуження земель сільськогосподарського призначення. З огляду на відсутність чітких причин для неприйняття альтернативних рішень та надмірний тягар, накладений на заявників, Європейський суд дійшов висновку, що держава-відповідач вийшла за межі своєї широкої свободи розсуду у цій сфері та не забезпечила справедливого балансу між загальним інтересом суспільства і майновими правами заявників та констатував порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції.

Враховуючи свою попередню практику, Європейський суд не присудив заявникам відшкодування.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що було порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції;
4. *Постановляє*, що встановлення порушення само собою становить достатню справедливу сатисфакцію.»